

POSTANOWIENIE

20 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 20 października 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. L. W.
przeciwko [...]. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi
Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.
o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
na skutek skargi kasacyjnej A. L. W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z 20 grudnia 2022 r., I ACa 783/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia powodowi do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Powód A. L. W. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 20 grudnia 2022 r., wydanego w sprawie przeciwko [...]. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Zamkniętemu z siedzibą w W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód uzasadnił wniosek o potrzebą dokonania wykładni art. 123 § 1 pkt 1 k.c. w zw. z 825 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego wyjaśnienia wymaga wpływ umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela na przerwanie biegu terminu przedawnienia egzekwowanego roszczenia w sytuacji, w której pomiędzy złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji a jej umorzeniem, wierzyciel dokonał przelewu egzekwowanej wierzytelności na rzecz osoby trzeciej. W szczególności powód analizuje możliwość zastosowania art. 203 § 2 zd. 1 k.p.c. *per analogiam*.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

W niniejszej skardze oparto się na przyczynie przyjęcia skargi do rozpoznania wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że określony przepis prawa, będący źródłem poważnych wątpliwości interpretacyjnych, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Wątpliwości te i rozbieżności należy przytoczyć, przedstawiając ich doktrynalne lub orzecznicze źródła. Konieczne jest wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej. Powołanie się na omawianą przesłankę wymaga również wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni, podania na czym polegają wątpliwości związane z jego rozumieniem oraz przedstawienia argumentacji świadczącej, że wątpliwości te mają rzeczywisty i poważny charakter, nie należą do zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa (zob. m.in. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II PSK 193/21; oraz z 20 stycznia 2022 r. I CSK 790/21).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie mogło wyrzeć oczekiwanych skutków. Skarżący przywołał bowiem wyroki Sądu Najwyższego, których rozstrzygnięcia różnią się nie ze względu na rozbieżność w wykładni przepisów prawa, lecz na zmianę stanu prawnego oraz, częściowo z uwagi na różnice zachodzące pomiędzy stanami faktycznymi poszczególnych spraw. W sprawie IV CSK 438/18 bowiem umorzenie postępowania egzekucyjnego nastąpiło ze względu na to, że cedent przestał być wierzycielem egzekucyjnym, ponieważ stał się nim cesjonariusz, który potencjalnie mógłby egzekwować na podstawie wystawionego już tytułu. Natomiast w sprawie III CZP 103/14 cesjonariusz nie mógłby posłużyć się tym samym tytułem, bowiem nie był podmiotem uprawnionym do wydawania bankowego tytułu egzekucyjnego. Chodziło zatem o dwa, odmienne typy tytułów wykonawczych.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

AD

[a]